

Hartelijk dank voor jullie medeleven.

Bea en Jan

Gerard en Mandy, *Lisa, Kim*

Alex en José, *Noor, Saar, Juul*

*Ondeugd straalde uit je ogen,
je grapjes gaven het leven kleur.*

In liefdevolle herinnering aan

Gerrit Voss

echtgenoot van Thea Voss-Kosman †

* Groesbeek, 23 januari 1939

† Groesbeek, 9 september 2025

Pap groeide op in een warm gezin van vijf kinderen. De ouderlijke boerderij in 'De Drul' stond ongeveer op de plek waar nu basisschool 't Vossenhol is gevestigd.

Pap en mam trouwden in 1969 en kochten de boerderij aan de Bredeweg, die zij doopten tot 't Vöske. Het agrarisch werk paste bij pap, omgaan met de dieren, het werken op het land en de machines. Als er iets gerepareerd moest worden 'prutste' pap net zo lang tot het gemaakt was. Handig, doorzetten, blij met en trots op het resultaat. Met passie en plezier hebben pap en mam de boerderij samen opgebouwd. Voor ons een warm thuis.

Ze waren zo goed als altijd thuis, samen werken, samen genieten, altijd tijd voor bezoek en koffie – familie, buur, vriend, zakelijk contact – altijd gezelligheid met vele kwinkslagen tijdens de gesprekken. *'Makt ut tuus nor de zin, dan hoefde nurgens hin'* was zijn motto.

Naast de boerderij was pap jarenlang fanatiek in de paardensport. Kaarten met de buren, waarbij koetele

(vals spelen) regelmatig zorgde voor afgedwongen geluk. Op latere leeftijd was pap trouw lid van de Heren Senioresport-club in Groesbeek, de derde helft was het belangrijkste.

't Vöske was een geliefd vakantie-oord. Van pap leerden de neefjes en nichtjes niet veel goeds. 'Efkes nie kieke' was de manier om een heel dikke laag hagelslag op brood te verbloemen. Vele vossenstreken hebben zij mee naar huis genomen.

Veertien jaar geleden kregen mam en pap de kans om tegenover de boerderij te gaan wonen. Meer rust en toch betrokken bij de boerderij. Tijd voor de kleinkinderen; frietjes eten, spelletjes spelen waarbij het koetele tijdens de vele activiteiten opspeelde. Een Voss verliest wel zijn haren maar niet zijn streken.

Twee jaar geleden overleed zijn grote liefde en steun, ons mam. Pap's gezondheid liet het niet meer toe om zelfstandig te blijven wonen. Na een jaar in het Herstel-centrum, kwam een appartement binnen De Meent beschikbaar. Terug in Groesbeek, dialect spreken en vele activiteiten brachten weer levensgeluk. De foto op de voorkant kenmerkt een gezellige bingo-avond eind vorig jaar. Het geluk zat hem in de kleine dingen!

Heel veel dank aan de medewerkers van De Meent voor de liefdevolle zorg en gezellige woonomgeving.

Lieve pap, Gerrit, opa, bedankt voor wie je voor ons was. Wij missen je!

We steken kaarsjes voor jou en mam aan...